

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Gylden-Aaret

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 52. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_527-txt-shoot-idm307/facsimile.pdf (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Der er sit ille Taler
 Om megel „Sott paa Hvidt“
 Her Did i Reno-Calen,
 Her Berger-Skiffad stit;
 Ogsd Moringe let sig rulle,
 Hved Pome-Ettag vovise
 Det er fan Skivens-Konst!

Her, Kiste, paa Hvidt er Voren,
 Wi har fra Fobes-Dit,
 Og Hvidt paa Rødt er Boren,
 Wi sone i veet Skiffet;
 I Hvidt og til Hved
 Wi talle, som vi leve,
 Kun vi med Haand og Mund!

Og Kengen af Guds Haand,
 Een heile Sal i Land,
 Ei Blaf med Pennen saa de,
 Men fra med Haand og Mund
 Til Mit hved stot pynder,
 Til Mit hved Hjerte pynder;
 Til vaagt Jette-Hvid!

Det herde jeg forlede,
 I Jædel-Drengen Raar,
 I Skeren og paa Fobes,
 I mine Drenge - Raar,
 I sine Trille-Dage,
 Da Prindsen uden Møge
 Toppeltes sidt om Land!

Menk sagsjort kun og Tuden
 I Raad - Haand og paa Bal
 Vestkammens Fred fra Tuden,
 Udredte Tid og Kval;
 Kun gjemsel Danmarks Ringe
 Af hove Frude-Sange
 Til Fjeds og Fædres Priid!

Det gjemsel vidt paa Tuden
 „Gan lofer alle Vaand“
 Dem odle Prind i Nothen,
 Dem dreier Fjeds Vaand:
 Gan linder kun fra Oven
 Hvidt med Haand og Leven,
 Og Fjeld med Rindlighed!

Da blafed veer Kuder
 Da kom der Rødt paa Hvidt,
 Een ved veer Ungdens Minder
 Udvad der sammer sit,
 Der hænges veer Standen,
 Wi sette af hinanden
 Var Fjenden og haad Fjeld!

En „deligt Raag og Ringe“
 Det ille Danmarks loar,
 Her Hved stitied lunge
 Det „sitt med Røden blaad“
 Vi, som saa sit, det hvidt,
 Vi hver ei Jævel ventet,
 Men fraat konner fra!

Det har jeg gjemsel Raages,
 Mid skaffet Veer ved Land,
 Kun hovesit sit paa Hogen
 Om „at“ og „da“ og „men“
 Da Gjettet paa Fædres Raages
 Med ukjendte Raages
 Gjendet i Hvedstid!

Det haader ei et gjemsel
 Gjemselighed paa Tuden,
 Møsting er den Stomme
 Og mærkelig den Od,
 Og heret det alsig durt,
 Hvidt i en Skers - Hvidt Raar
 Ei luttet men forgaar!

Derfor saa god at gjeste
 Er, som en pæret Mand,
 Kong Fædret den Hvide
 Og Danerds Hvidland,
 Hjemfæstet blev de begge
 Med mere end Hvidt og Hved:
 Med Haand og Hjerte Raar!

Ræmmende Hvidt - Hvidt
 Med Skagt blev her indfaldt,
 Det led for os, som Valder
 Paa sig til det var haad,
 Hvidt Skid paa Hved - Kuller
 Hvidt med Hved og Valder
 Een Hvidt og Hvide hvidt!

